

ŠE VEDNO IZKORIŠČANJE

NEUREJENOST POLOŽAJA UČENCEV V POKLICU ZAHTEVA KORENITE ZAKONSKE SPREMEMBE ● KAKO DOLGO BODO ZASEBNIKI ŠE UČITELJI PRAKTIČNEGA POUKA PRI MLADIH LJUDEH?

Nekateri prebivalci se pritožujejo, ker avtomat (KAUGUMMI) na steni Varteksove trgovine v središču Celja že kakih 14 dni ne kaže preveč poslovne morale: denar namreč sprejema, žvečilnega gumija pa ne daje iz sebe. Kaj če ni po zgladu nekaterih delovnih organizacij postal nelikviden (s to razliko seveda, da je takšna nelikvidnost visoko akumulativna!).

● »Žal moramo pri praktičnem delu na šoli večkrat opravljati takšna dela, ki nam ne bodo koristila, ko bomo izučeni za svoj poklic. Zato lahko trdim, da nas večkrat uporabljajo kot ceno delovno silo.«

● »Delo, ki ga imenujejo praktični pouk, je kljub napredku tehnike takšno, kot pred nekaj leti. Kako bomo sploh znali delati, če bo šlo tako naprej?«

● »Tudi učenci v gostinstvu imamo težave. Nočna služba ni za odraščajočega mladega človeka. Počitnic praktično nimamo. Ob vsem tem prekomernem delu pa še marsikdo ostane brez nagrade.«

● Mnogi med zasebnimi obrtniki pa tudi »mojstri« v tovarnah so danes mnenja, da strokovno šolstvo daje učencu premalo strokovnih predmetov in preveč splošnega znanja. Tega so si baje pridobili že dovolj v osnovni šoli. Kaj

zmljepis in zgodovina, delati naj zna. Učenci sami in z njimi mnogi drugi pa menijo, da je še vedno preveč poudarka na strokovnosti in premalo na predmetih, ki naj formirajo njih tudi kot ljudi in ne robote za stroji ali dejansko »fante za vse«. Prvi hočejo imeti mlade, ki bodo znali narediti prav vse – saj so se zato šolali – ti pa bi radi vedeli o svetu tudi kaj več, kot »nemška« imena za orodje.

Tisti, ki zagovarjajo še več strokovnosti oziroma še več strokovnih predmetov na račun splošnih, žal pozabljajo, da so ti učenci v poklicu bodoči proizvajalci in s tem upravljalci. Zato je povsem

nemogoče, da bi jih usposabljali samo strokovno, temveč moramo veliko pozornost posvetiti tudi njihovem samoupravljalškemu, družbeno političnemu usposabljanju. Morda prav zato, ker ti mladi

ljudje danes premalo vedo o svojih pravicah in dolžnostih delodajalcev še zdaj beležimo grobe kršitve zakonskih določil tako na področju nagrajevanja, pri delitvi dopustov, kjer redno potegnejo kratko mladi, pri možnostih za poklicno usposabljanje in drugod.

Nehote se človeku vsiljuje občutek, da mnogi med nami čedalje bolj zahtevajo, da bo mladi »vajenec« samo usposobljen, da premakne ta ali oni vzvod, vse ostalo pa ni njegova skrb.

nadaljevanje na 6. strani

Celje, 18. marca 1970

Številka 11

Leto XXIV

Cena 60 par

NOVI TEDNIK

ŠOLA MLADIH KOMUNISTOV

- V Zalcu so končali s politično šolo I. in II. stopnje!
- Največ kandidatov je bilo starih do 25 let in to 41 od 63!
- Prevladovali so kandidati s srednjo šolo, razveseljiva pa je bila tudi udeležba žensk – 23!

Za politično šolo I. in II. rali v Zalcu je značilno, da so jo organizirali v Zalcu je bila najuspešnejša od

vseh podobnih šol, ki so jih v zadnjih desetih letih organizirali na žalskem področju. Ze samo dejstvo, da je šola od vpisanih 65-tih slušateljev končalo kar 63 po več kot dovolj.

Ob koncu šole so izdelali podrobno analizo v kateri so ugotovili, da je bila šola mnogo uspešnejša od prejšnjih tudi v drugih pogledih, tako glede osnovne izobrazbe slušateljev, strukture, starosti itd. Slušatelji so bili iz sedemnajstih delovnih organizacij, pouk pa dvakrat tedensko. Šolo I. stopnje je obiskovalo 33 slušateljev, šolo II. stopnje pa 30. Prevladovali so slušatelji od 25-tega leta starosti – bilo jih je kar 41! –, sledijo slušatelji od 25. do 40. leta 20, samo dva slušatelja pa sta bila starejša od 40 let! Razveseljiva je tudi udeležba žensk, saj jih je bilo kar 23. Večina slušateljev je ob koncu šole opravila test, kjer so odgovarjali na vprašanja s področij, ki so jih poslušali pri predavanjih. Boljše znanje so pokazali slušatelji II. stopnje.

Kljub pozitivnim rezultatom, ki so značilni za letošnjo šolo pa je bil ugotovljen tudi zaskrbljujoč podatek, da je med slušatelji bilo samo 12 članov zveze komunistov in da se vzporedno z dvigom kvalitete zmanjšuje število udeležencev.

Komisija za idejno politično usposabljanje komunistov pri Občinski konferenci ZKS v Zalcu pa bo v drugi polovici marca pripravila še seminar za mlade komuniste. Program predavanj obsega šest področij, med udeležence seminarja pa želijo pridobiti čimveč tistih mladih komunistov, ki še niso bili v politični šoli ali na podobnih seminarjih. Dvodnevnega seminarja naj bi se udeležilo 40 slušateljev, podobne seminarje pa nameravajo prirediti tudi v bodoče.

T. V.

»Študiral bom ekonomijo, ker bi rad pomagal našemu gospodarstvu, ki mu ne cvete najbolje ali pa medicino zaradi velike humanosti.« je povedal dijak 4. c razreda na celjski gimnaziji PETER TEVŽ iz Šmartnega ob Paki. Fant poleg tega, da je med najboljšimi dijaki, dela v OZN krožku, je član predsedstva mladinske organizacije na šoli in tudi vnet športnik.

Foto: T. VRABL

FRANČEK FRAKELJ

»Mej duš, koliko jih je oni petek čakalo na nove probleme!«

cetiscelje

je skrajšan naziv grafičnega podjetja »CELJSKI TISK«, ki vam s svojim razširjenim proizvodnim programom, poleg že doslej kvalitetnih tiskovin, nudi še masovne, neskončne obzorce za elektronske računalnike ter zloženko (snap-out) za racionalizirano poslovanje v razbarvnih zvedbah.

SREČANJE NA JAVNI RADIJSKI ODDAJI V ŽALCU

Skupaj z občinskim sindikalnim svetom bosta Novi tednik in Radio Celje pripravila v nedeljo, 22. marca ob 10,30 uri dopoldne v Zalcu javno radijsko oddajo. Srečanje, ki ga bo direktno prenašala celjska radijska postaja, bo v kino dvorani, vstop pa prost. Pokroviteljstvo nad oddajo sta prevzeli Tekstilna tovarna v Preboldu in tovarna nogavic Lastovka Polzela. Poleg omenjenih podjetij pa so darila za poslušalce v dvorani pripravili še Keramična industrija Liboje, Savinjski magazin, Garant Polzela itd. Na prirreditvi bodo podelili priznanja najboljšim ekipam v občinskem sindikalnem tekmovanju, kjer je zmagala ekipa Ferralita. Predstavili se

bodo tudi nekateri najboljši športniki iz Zalca in Celja, kot Zuntar, brata Markovič, Rancigaj in Završnikova, za prijetno razpoloženje pa bodo poskrbeli kar štirje ansambli: Franjo Berger, Sinkope, kvartet črnkih duhovnih pesmi s pevcem Otom Pestnerjem in oktet Rista Savina pod vodstvom Franja Rizmala. Oddajo bosta vodila napovedovalca Radia Celje Ivica Burnik in Mitja Urmik.

Prireditve se bo zaradi direktnega radijskega prenosa začela točno ob napovedanem času. Bodite v dvorani vsaj deset minut pred začetkom, ker po začetku ne boste mogli v dvorano!

teve

- ekonomska propaganda
- grafično oblikovanje
- industrijska fotografija

NOVI TEDNIK NA

NOVI TEDNIK NA VAS NASLAV – NOVI TEDNIK NA V

NOVI TEDNIK NA

PLES, LJUBEZEN IN (ŠE KAJ DRUGEGA)

FOLKLORNA SKUPINA ŠEMPETRSKE SVOBODE DELUJE ŽE SKORAJ DESET LET

- Čeprav imamo pri nas (v državi namreč) celo vrsto folklornih ansamblov, folklor v splošnem še zdaleč ni tako popularna kot na primer narodna ali zabavna glasba.
- V Sloveniji so razmere še slabše, na celjskem območju pa nemara najslabše, saj folklore skoraj ni.
- Izjema, bi lahko rekli, je folklorna skupina Svobode v Šempetru, ki bo stara skoraj deset let in skozi katero je do danes šlo več kot 100 plesalcev.

10 „BOŽJIH PROBLEMOV“ ...

Folklorno skupino so ustanovili leta 1961. leta na pobudo tedanjega predsednika Svobode in še vedno vsestransko prizadevnega Iva Kuharja, kasneje je organizacijsko vodstvo prevzel prav tako agilni Anton Miklavžin. Kot vsak začetek je bil tudi ta bolj kot ne težak, saj zanimanja za folkloro ni bilo dosti in ga je bilo treba šele spodbuditi. Vaje so bile redke, plesalci so se hitro menjavali, kar pa je eden večjih problemov tudi danes.

Pred nekako petimi leti je skupino prevzel Edi Gaberšek, sicer ekonomist in uslužbenec celjske Kreditne banke. Z njim, kot pravijo, je šempetrska Svoboda veliko pridobila, in če bi jo zapustil, bi bil nemara ogrožen celo njen obstoj.

Seveda me je zlasti zanimalo, iz kakšnih pobud se je E. Gaberšek sploh odločil, da se vsak teden vozi iz Celja v Šempeter k vaju.

»Iz preprostega razloga,« je rekel, »ker sem bil kot študent tudi sam član akademskega folklornega ansambla »France Marolta« in sem se po končanem študiju hodil k vaju kakor na turneje. Moje delo v Šempetru je tako samo nadaljevanje enajstletnega folklornega staža; je neke vrste konjiček in razvedrilo obnem. Seveda so bile zlasti spčetka težave, saj sem bil le aktivni plesalec brez kaknega pedagoškega znanja, vendar sem se vzgoji plesalcev še smem tako reči, posvetil iz ljubezni do folklore. Naj k temu mimogrede dodam, da se mi zdi prava sramota, da recimo Celje kot savin-

jska metropola folklore sploh ne premore.«

»Očitno pozna težave tudi folklorista?«

»Pa še zelo velike,« je rekel Gaberšek. »Največji problem je s fanti, ker jih je težko dobiti k vaju oziroma se jih ne udeležujejo redno. Ker se plesalci hitro menjavajo, je treba vaditi praktično vedno od začetka. Problem je dalje glasbena spremljava plesov. Originalne gorenjske sestave, ki jo tvorijo harmonika, dva klarineta in kontrabas, namreč ni, saj je znano, da vsi »narodni« ansambli uporabljajo še dodatne instrumente in torej ni-

so narodni. Zato nastopamo samo ob spremljavi harmonike in zato smo se tudi odločili, naštudirati nemo bosansko Glamočko kolo.«

S tem pa problem, ki navsezadnje pričajo, da folklor ni tako preprosta, še ni konec. Folklornega plesa si namreč ne moremo zamisliti v civilnih oblekah. Noše pa so zelo drage in vedno manj jih je, kajti izdelovalci izumirajo. Medtem ko so imeli plesalci sprva le prekmurske narodne noše, je društvo Svoboda lani s posojili delovnih organizacij kupilo komplet gorenjskih narodnih noš in 4 obleke za glasbeni ansambel. Za noše so morali odšteti več kot 30 tisoč (novih) dinarjev (kar pa seveda ni nič čudno, saj je vsaka iz 24 delov).

... IN 28 PAROV NOG

Šempetrska folklorna skupina ima trenutno 7 plesnih parov, kar bi se morda zdelo malo, vendar je 28 parov nog pravzaprav tista številka, ki je, kot meni E. Gaberšek, ugodna, saj je delo lažje, kot če bi bilo plesalcev oziroma nog še več. Člani skupine so srednješolci, vajenci in kmečka mladina, med njimi je nekaj domačinov, nekaj pa se jih vozi iz Celja, Polzele in Zalca.

Vaje, kot že rečeno, imajo enkrat tedensko po uro in pol do dve uri in to v kinodvorani hmeljarskega doma v Šempetru. Dvorana je v tem času mrzla, kar je sicer neprijetno za statičnega obiskovalca in sreča za plesalce, ki se od ritmičnega tekanja in skakanja potijo.

Resnici na ljubo je treba povedati, da folklorno mačno oko na taki vaji nima kaj videti. Lahko kvečjemu zazna napor, ki se ob štetju in udarjanju z nogami pa z zibanjem teles preliva v glave — ti pa bodo šele kasneje, ko bodo »oblečeni«, dajali skladno podobo, ki ji bo občinstvo ploskalo.

Po vsem, kar sem folklornega doslej videl in kar mi je posredoval E. Gaberšek, prihajam do zaključka, da Slovenija nima samo nerazvitih področij v gospodarskem smislu, ampak v primerjavi z razvito folkloro drugih republik tudi svojo nerazvito folkloro. Pri tem imam v mislih možnosti plesnega zbora. Šempetrčani na primer ob dveh pre-

Nastop v bolnici Vojnik v letu 1968 za bolnike

kmurskih in dveh gorenjskih plesih (vezanih kot pri vseh drugih na noše, saj recimo ni mogoče v prvi noši plesati drugega plesa in obratno) nikakor ne morejo spraviti na oder folklornega plesnega bogastva Zgornje Savinjske doline, kar je njihova, posebej Gaberškova, velika želja. Tu bi bila namreč potrebna pomoč ljubljanskega narodopisnega inštituta, pa ne samo to — morali bi hkrati poiskati ustrezna stara narodna oblačila, ki jih nemara kje še hranijo ali vsaj kje pr-

nijo. Tako vsekakor dosti lažje razumemo njihovo zagato, ki pa je tudi slovenska hkrati.

Ob vsem tem pa gredo šempetrska prizadevanja še dalje: trije člani skupine obiskujejo folklorni tečaj v Ljubljani, da bi tako dobila folkloro svoj kader, ki bo sposoben prevzeti delo in bodo lahko pričeli gojiti narodne plesne morda tudi v osnovni šoli. Samo v tem, pravijo, so perspektive, ki zagotavljajo trden nadaljnji obstoj.

NASTOPI IN GOSTOVANJA

Šempetrska folklorna skupina se je v resnici uveljavila. Ne samo doma, ampak tudi na gostovanjih. Nastopala je v hotelu Celje in Štatenbergu za avstrijske goste, ki so jo povabila v Grac, vendar za gostovanje ni bilo denarja; dalje v Velenju, Ljubnem, Laškem, Vojniku, Kozju, Zrečah,

Vitanju, Ljubljah, Vranskem itd. Čeprav so to domači kraji in še bolj kot ne bližnji povrh, ti nastopi niso brez pomena, saj so plesalcem pravzaprav edino plačilo in priznanje za njihov trud. Žal le, da takšne skupine ne znajo bolj izkoristiti turistična društva!

ZAKAJ PLEŠEJO?

Kaj je pravzaprav tisto, kar mlade ljudi v današnjem stehničiranem času spodbuja k tej za marsikoga staromodni folklori? Na to in nekaj drugih vprašanj so nekateri člani na kratko odgovarjali med vajo.

FRANC LAZNIK: »V skupini sem že od 1962. leta, predvsem zato, ker mi folklor pomeni razvedrilo in rekreacijo obnem. Drugega namreč nimam.«

»Kaj je važno za plesalca, da je dober?«

»Imeti mora veselje do plesa in smisel za ritem, da lahko pleše po glasbi.«

CVETA ČASL: »Sodelujem pet let, gledala sem njihove nastope in to me je pritegnilo.«

MARTIN KAC: »Pred dvema leti sem se odločil, ker se nisem nikjer udeleževal. Tudi žena je članica.«

ZVONE ARTNIK: »Folklor je moje največje veselje in edino razvedrilo. Plešem že pet let.«

»Kaj menite o svojem vodji?«

»Je vsekakor zelo dober, škoda le, da je preveč zaposlen.«

ANTON KELENC: »Plešem že

od svojega sedmega leta, tu pa sem pet let. Predvsem zato, da se sprostim in se bolje počutim. Trenutno sem brez soplesalke, ker je odšla. Če bi vadili v Celju, bi se pridružila tudi žena.«

»Pa vam ne brani?«

»Ne. Nima razloga.«

NADA TERGLAV: »Sodelujem v vseh društvi in tako tudi tu. Rada plešem, zato folklor ne nameravam zapustiti.«

DANICA ROŠER: »Sem najmlajša članica, za folkloro so me navdušile kolegice.«

»Ker si boste izbral učiteljski poklic, vam bo folkloro znanje verjetno tudi koristilo?«

»Upam, da.«

x x x

In tako gli vsaj podobno bi verjetno menila tudi druga polovica ansambla. Vsi so tudi dodajali, da je gostovanje pre malo; vsem je skupna volja in ljubezen do plesa in nikomur ni žal časa, ki ga za to žrtvuje ...

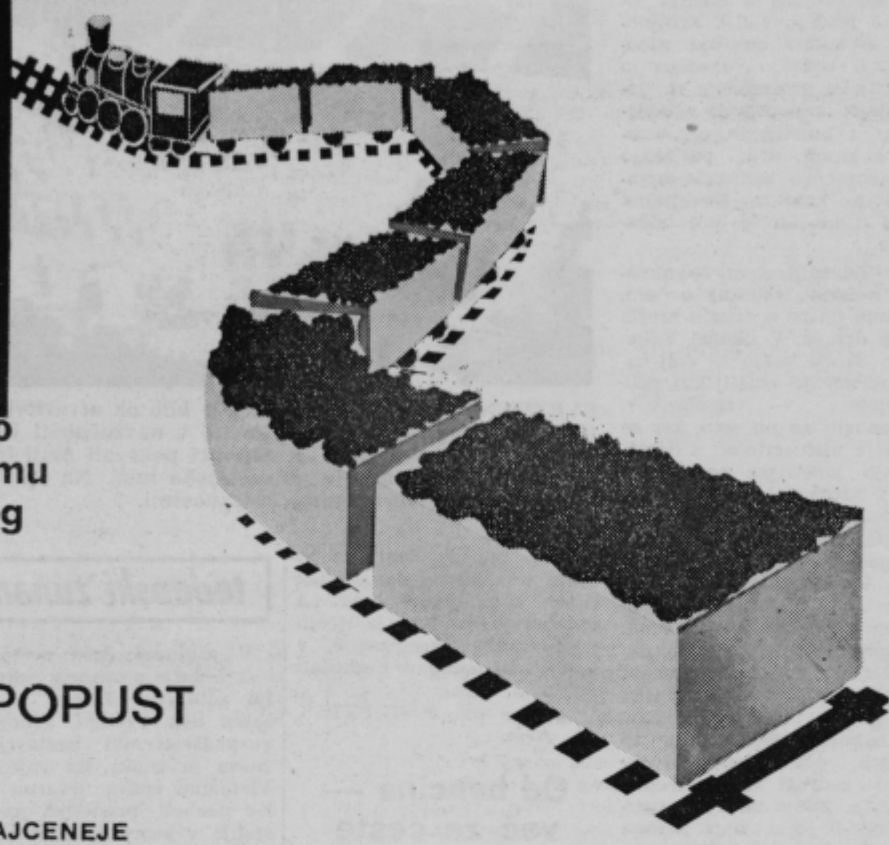
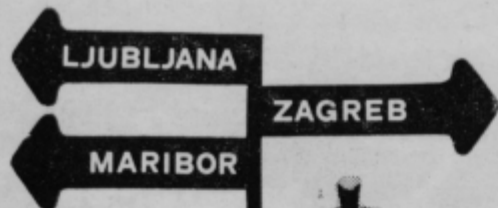
DRAGO HRIBAR

Nastop v Kozjem leta 1969

PROTI ZIMI - PRIJATELJ ZA MRZLE DNI -

VELENJSKI LIGNIT

prijetno, zdravo in poceni toploto daje vašemu domu velenjski premog

sedaj je čas, da naročite...!

V MARCU POPUST

ŠE VEDNO VELJA - ZA SONCEM GREJE NAJCENEJE VELENJSKI LIGNIT

RUDNIK LIGNITA VELENJE

OBISK GOSTINSTVU „LEPEGA MESTA CELJE“

Ves promet se steka tu, ta vrata in prav tam je stvarjen eden najlepših, najbolj urejenih mestnih trgov s sodobnimi urbanističnimi in arhitektonskimi posebnostmi. Kako lepo bi dajal dovolj pečat temu prostoru hotel Celela, saj je tudi dovolj reprezentativen. Morda stara Ojstrica s svojim knfečkim slogom komaj da se sodi sem; po zunanji ni takšna, da bi jo lahko imenovali v staro mesto; gotovo je nerodno med modernimi stolpnimi in bloki ob Savinji. Ne veže se z okoljem modernega spomenika urejenega mestnega trga. Zgradimo hišo in ji dajmo morda planinsko zunanost.

Določanje lokacije in funkcije lokalov je resda tvegano, vendar ni tako neznanje, če se le poglobimo v krajevno dejavnost gostinstskega objekta, ob glavni mestni žili. Hotel Evropa so postavili na kraj po potrebah. Kdor je prihajal v mesto, se je moral podati glavni prometni toku; nekdo je bila železnica. Zdaj nosi ta levji delež avtobusna postaja in prostor za parkiranje, in ker je vse to na kupu, je hotel Evropa navkljub stalnim spremembam, obdržal svojo vlogo. Sledil je utripu časa, se je ustrezno prilagajal. Če je kje v Celju bolj priljubljen kraj za srečanje, poslovne pogovore in priprave, kakor prav v modernem urejenem kavarni tega hotela. Če se spremembe, ki so vnesle moderne linije v funkcijo estetski videz tega obraza, mu vendar niso odvzele stare patine. Ze vnaprej služi solidnost.

Vsaka modernizacija in širitev kaknega lokala vpliva

va nesporedno tudi na videz in funkcijo svojih sosedov. Nekoč sta slaščičarna in kavarnica »Mignons« nasproti Evrope skoraj zasenčili sosedo, danes se pa zdi, da njima že nekaj manjka. Morda boljše zračenje lokalov, saj sva se s kolegom takoj obrnila, ker naju je odvrnila težka zavesa tobakovoga dima. Stari Koper je nekoč privabljal s svoje domačnostjo, pa se nama je sedaj zdel še posebno tesen, čeprav je še zmerom dokaj intimen in privlačen. Teže je bilo soditi o dveh novih, lično urejenih restavracijah: pri Braniboru in NA-NA v isti ulici. Njuna glavna napaka je v tem, da ne premoreta zanesljivega parkirnega prostora. Krenila sva zopet v središče mesta.

Ni bilo težko ugotoviti, da je vsestranski nivo lokalov višji kakor pred leti. Povsod je čutili prizadevanje, da so v olepševalne elemente vključili več smisla za kulturne in umetniške vrednote. Tujec pa, ki se spotoma ustavi v starem mestnem središču, nehote pričakuje, da bo patino tega starega srednjeveškega knežjega mesta našel tudi v kakšnem lokal. Takšen slog bi moral pravzaprav prevladovati v ožjem mestnem središču. Nedvomno so pa tudi še vse premalo izrabljeni elementi iz bogate zgodovinske dediščine, zlasti zato, ker je mesto že samo po sebi muzej, ki ima res kaj povedati in pokazati.

Funkcije lokalov so vendarle smiselno porazdeljene, najsi začnemo pri restavraciji na železniški postaji ali pri novi restavraciji pri pošti. Le ta bo na pragu industrijskega predela lahko opravljala vlogo obrata družbene prehrane. Samo ne-

katere lokacijske nedoslednosti motijo (Celela, Ojstrica, pomanjkanje parkirnih prostorov). Ko sva pa s prijateljem odkrila »Majoliko«, sva oba hkrati ugotovila, da je to pravšnji lokal, kjer se je. Moderno urejeni lokal preveva čistost na vsakem koraku. Tudi, če se ustaviš samo za kratek čas, boš gotovo preživel lepo urico v tem intimnem restavracijskem prostoru. Ob tako bežnem obisku lahko storiš komu krivico, vendar sva s prijateljem po srcu izbrala Majoliko za zgledni lokal. Če bi se mudila dalj časa in bi potrebovala še prenočišče, bi se bržčas odločila za hotel Evropa. In če bi ostala dalj časa, bi verjetno krenila še proti zelenemu pasu obrežja ob Savinji. Tam bi verjetno iskala lokal sredi zelenja, z odprtimi in zaprtimi terasami, nekaj pač, kar bi sodilo k Savinji in parku, k sprehodu, otroškim igriščem in v razvedrilo. Dvomim, da sedanje gostilne, če so v tem predelu, že opravljajo tisto funkcijo, ki si jo človek v takem mestnem okolju upravičeno želi.

Jesenski dan ni bil prijazen; zato nisva šla na stari grad. Morda naju je odvrčala slutnja, da na vrhu ne bi nič pravega našla. Z avtom bi se tudi ne peljala. Če bi tja gor peljala vzpenjača, bi morda le tvegal kratek izlet. Morda sva tudi grešila, da ta dan nisva šla gor. Ustavila sva se bila v Celju samo zaradi tega, da bi nekaj »malega pojedla«. Sodila sva torej v nemajhno skupino ljudi, ki počno vsak dan isto, kadar se uro ali dve srečajo s Celjem.

In ko sva se že odmaknila iz mesta, sva začela zbirati najine vtise. Zadovoljna sva bila z Majoliko, dovolj

pohval sva imela za urejenost Evrope, Branibora, Koperja. Tudi v Celeli sva posejela pri kavi, preden sva se odpeljala. Napredek je nedvomno velik. Zagotovo sva pa v tej celoti pogrešala mnogo več starega Celja v opremljenosti, dekoraciji in funkciji lokalov. Majolika se nama je zdelala najbližje temu, kar naj bi predstavljalo tipičen celjski lokal, tak namreč, ki živi in diha sredi starega mesta. Krivično se nama je zdelo, da v novem mestnem naselju ob Savinji ni ustreznih gostinskih obratov, temveč so samo majhne neugledne gostilnice, nekdanji preurejeni bifeji in delavske menze, ki vendarle še niso v skladu z modernim mestnim okoljem. Lokalni in parkirni prostori v starem mestnem jedru niso v soglasju. Nehote si ogledaš tudi zunanjo podobo lokalov, napise in reklame. Tudi tukaj bi lahko Celje dalo več celjskega. Nekaj primerjave s starim Kamnikom, ki je pa kljub svoji starosti daleč manj imeniten, ko knežje Celje, bi le ne škodovalo.

No, saj ne gre samo za starost in patino. Toda, če se znova spomniš novega hotela, potem se zamisliš spričo nevarnosti, da pri lokaciji in funkciji lokalov še nismo dovolj preudarni, zreli in stvarni. Zaokrožena razmejitev bi bila pravzaprav preprosta; staremu mestnemu jedru stilizirane lokale, novemu nove! Zdad se prepleta vse preveč nedodelane in nedosledne. Celjskim lokalom, kar tiče opreme, ni mnogo očitati, mogoče je še kje kaj nedoslednosti in neubranosti. V določanju kra-

horoskopi

	21. marec 20. april		24. sept. 23. okt.
	21. april 20. maj		24. okt. 22. nov.
	21. maj 21. junij		23. nov. 21. dec.
	22. junij 22. julij		22. dec. 20. jan.
	23. julij 23. avgust		21. jan. 18. febr.
	24. avgust 23. sept.		19. febr. 20. marec

Prijateljstvo bo šlo po vodi, če ne boste pretrgali dvomljivih odnosov z neko osebo. Na vidiku denarne težave.

Zdad je čas, da izpeljete, ktr nameravate že delj časa, kasneje boste imeli nove obveznosti. Previdnost v prometu.

jevne funkcije lokalov in obratov, je pa le preveč napak. In še nekaj: ali so se nam celjski gostinci že predstavili z neko tipično celjsko (savinjsko) kuhinjo? Sodeč po jedilnikih še ne. In najbrž bi popotnik ne bil neskrumen, če bi v Celju iskal tudi značilno domačo savinjsko pivnico, kakršno najde npr. v Ptujju. Menda bi moralo v Celju biti več poudarka na pivu! So stvari, ki se tudi splošnim vtisom ne morejo skriti. In če si človek od celjskega gostinstva kaj želi, potem več starega Celja v lokalih! To je vendar imenitna prednost, ki jo staro Celje ima.

Franjo Novak

REDNA LETNA KNJIŽNA ZBIRKA 1970-71

V letu 1970 bo izdala Prešernova družba za svoje člane naslednje knjige:

1. Prešernov koledar za leto 1971, ki bo bogato ilustriran in tudi z večbarvnimi podobami, z vrsto aktualnih prispevkov in priložnimi podatki.
2. Leopold Suhodočan: SLEDOVI MOLČEČIH, napeta povest, pisana v slogu kriminalke.
3. F. S. Finžgar: PREROKOVANA, povest klasika slovenske literature, po kateri bo rada posegala posebno šolska mladina, ker bo hkrati zanjo obvezno čtivo.
4. Pavel Zidar: PISEM KNJIGO, mladinska povest, preporna fantastike mladega človeka, ki jo bodo radi čitali z istim užtkom tudi starejši.
5. D. H. Lawrence: IZZUGUBLJENKA, roman odličnega angleškega pisatelja o meščansko vzgojeni ženi, ki se hoče otresti konvencionalnih vzponov.
6. Dr. Metod Mikuz: ZGODOVINA NOB — je knjiga, ki bo še prav posebno dobrodošla učeči se mladini ne glede na vrsto in stopnjo izobraževanja.
7. DRUŽABNE IGRE, opis vsakovrstnih pri nas priljubljenih pa tudi manj znanih iger od onih na karte, šaha do različnih zabavnih iger.

Vseh sedem brošuranih knjig bodo prejeli člani Prešernove družbe za članarino 30 din, v platno vezane (razen koledarja), tiskane na brezlesnem papirju pa bodo veljale 20 din več.

Člani, ki bodo poravnali članarino do 10. junija 1970, bodo upoštevani pri nagradnem žrebanju, ki bo 15. junija tega leta v Ljubljani.

PREŠERNOVA DRUŽBA
Ljubljana, Prazakova ul. 1
P. P. 41/I

NOVI TEDNI — Uredništvo in uprava Celje, Gregorčičeva 5 poštni predal 161. Urejuje uredniški odbor Glavni in odgovorni urednik BERNARD STRMČNIK. NOVI TEDNIK izhaja od decembra 1969 kot naslednik CELJSKEGA TEDNIKA, ki je izhajal od 1955 leta. — NOVI

11

TEDNIK izhaja vsako sredo. Izdaja CGP »DELO« — enota informacije propagande Celje. Tisk in klic seji CGP »DELO«. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 60 par, letna naročnina 30 din, polletna 15 din. Za tujino znaša naročnina 60 din. Tekoči račun 507-1-1280 TELEFONI: uredništvo 23-69, mali oglasi in naročnine: ekonomska propaganda 31-95 podružnica 28-06.

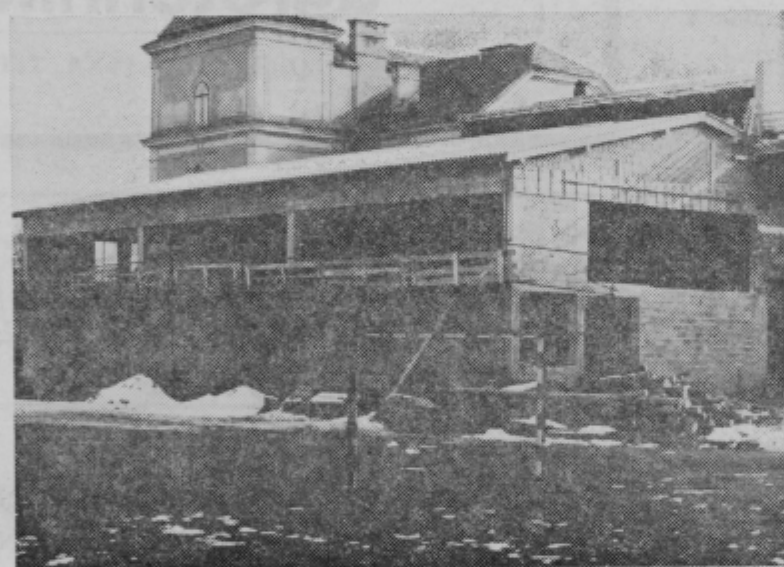
BESEDO IMA:

TONI HERCFELER

Letošnja dvostezna moda — mini — maxi — ima zagovornike in nasprotnike. Tako je sicer tudi okrog drugih stvari. Teta Spela, ki nikoli ni bila za ultra moderno, meni, da so maxiplašči v tollkanj pravšnji v teh tednih, ker se še njena nečakinja ni mogla razodeti in pokazati, kaj vse ji je zimo čez zimo. Torej zima in maxi delata dobro za teto Spelo. Nasprotno pa mulci sovražijo maxi in potihem so z njimi tudi nemulci.

Eh, ko bi se človek lahko razpisal, n. p. o trobenticah; to je tako nedolžna tema, da se človek kar razneži. To je nekaj čisto drugega kot poslušati predloge, kako naj bi v eri odpravljana neukvidnosti dobivali, če tako nanese 80-odst. plače vsi od vratarjev do zveznih ministrov. Če se ne motim, sem ta predlog že enkrat zapisal. Toda takrat se ni bilo to tako aktualno. Neukvidnost šele v teh mesecih kaže svoje zobe. V privatnem smislu pa ti včasih niti likvidnost ne pomaga, da bi si skuhal kosilo. Ob nedeljah n. p. zmanjka na celjskem Otoku elektrike prav okrog poldneva. Tudi če bi želel kilovat plačati po dinar ali več, da bi svoj biftek vsaj malo osmrdil, ti to ne bo ratalo. Čakati boš moral na vse-mogočnega boga — elektro. Me prav zanima, kako bo z elektriko tedaj, ko bo, če seve bo, prišlo do realizacije dogovora znotraj elektrogospodarstva?

Ti dogovori so sploh nekaj svojevrstnega. Če se ne motim utegnejo imeti v Celju tudi nek dogovor o vstavljanju prometnih znakov, vendar vsa zadeva, očitno ni obdelana po IBM, kajti ni hudič, da bi ena od variant pokazala, kje je n. p. življenjsko in potrebno postaviti kak prometni znak. Dogaja se zadnje čase, da novi prometni znak nalaga voznikom pet dni takšno ravnanje potlej pa čisto nekaj drugega. Če se prekršiš, plačaš v prvem in drugem primeru.

IŠČEMO NAJBOLJ PODOBNE DVOJČKE

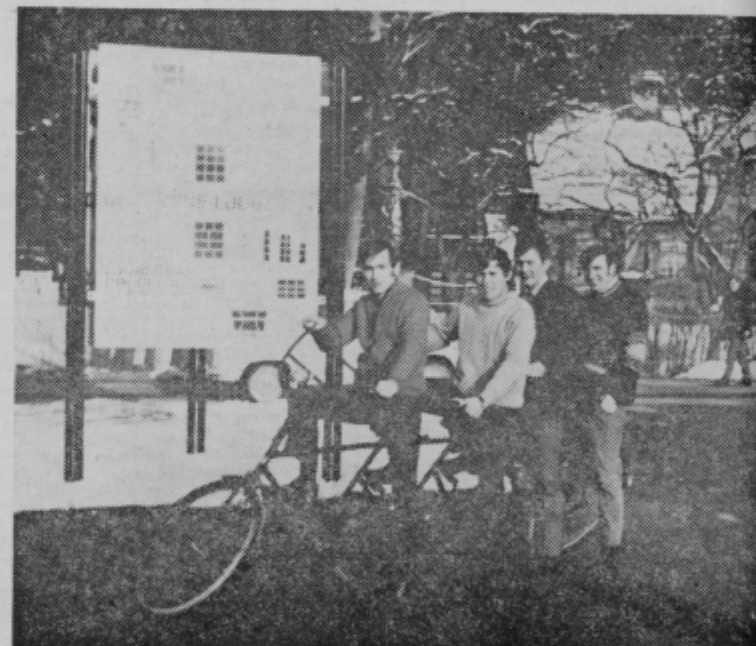
MARIČKA IN SILVA SIMENC, dvanaest let stari dvojčici iz Mozirja sta morali biti dve leti zaznamovani, da ju je mama ločila. MARIČKA je zelo ponosna na tistih pet minut, kolikor je starejša od svoje sestrice, je pa SILVA zato bolj bojevita, KATERA je KATERA? MARIČKA je na levi, SILVA na desni. Najbrž...

FOTO VESTI

Slika levo zgoraj: ČIŠČENJE DREVJA — Po sadovnjakih v Savinjski dolini so kmetje že pričeli s spomladanskim čiščenjem sadnega drevja. Posnetek je bil napravljen iz sadovnjaka iz Brega pri Polzeli. Foto: TAVČA

Slika levo spodaj: Do novega šolskega leta bodo pri Osnovni šoli v Petrovčah zgradili prizidek k šoli v katerem bodo uredili novo in sodobno opremljene učilnice in telovadnico. Foto: T. TAVČA

Slika spodaj: štiri fantje iz Ljubecne so si omislili tole vozilo. Prvič so nastopili javno letos za pusta, štirinajst dni prej pa so vozilo izdelali. Največ težav so imeli pri izdelavi prenosov. Pusta nastop jim je prinesel drugo nagrado. Poleti se nameravajo kot biciklistični kvartet odpeljati na morje.

NAŠ SOSED JE BOLAN

Nашega soseda že nekaj dni ni na spregled. Pravi, da je bolan. Nekateri, prav tako iz soseske, vedo povedati, da leži z obvezano glavo; tretji, da ima zadnji čas silno slabo srce... Oh, kaj vse vedo povedati sosedi o našem sosedu! In povem vam, to so le čenče, to so le natolcevanja, ugibanja. Ne drži ne prvo, ne drugo in niti tretje. Našega soseda resda v zadnjem času ni na spregled, toda ni tako bolan, da bi ga moral obiskati zdravnik in tudi glave nima obvezane, četudi ga boli in to še kako!

Naš sosedi so ljudje posebne vrste. Ljudi se sicer izogiba, toda, kadar ga prime nekaj nevidnega, ga vsega prevzame in tedaj pozabi na zakonske in druge dolžnosti, tedaj so mu skoki... malenkost pa četudi trajajo dlje kot običajno. Tudi leta mu v takih primerih ne postavljajo zaprek. Mladenič, fant od jare!

Zgodilo se je, da je našega soseda zamikal čisto nedolžen oglas v časopisu. Tako nekako je pisalo: Vdova srednjih let z lastnim posestvom in dobro situirana išče tovariša... Naprej ni bral, možnosti za sklenitev zakonske zveze ga niso zanimale. Zamikala pa ga je vdova srednjih let, ne posestvo niti ne vse drugo.

Hitro se je odločil. Pisal na naslov, poslal ponudbo in vse drugo, kar k taki reči sodi.

Teško je čakal na odgovor. Prišel je in zmenek za prvo srečanje tudi. V tej izmenjavi pisem je prišlo tudi do objave znakov spoznavanja. On v črni obleki in s šopkom rdečih nageljnov v roki, ona pa v kričeče rdeči obleki s črno pentljo na prsih.

Pripeljal se je z vlakom. Doma pa je ženi zaupal, da gre na nekajdnevno potovanje.

Vdova ga je pričakala z vsem sijajem. Tudi kočija je bila vprežena. Hitro sta se našla in znašla. Ljudje v okolici so sicer nekaj govorili, toda, kaj vse ne govorijo ljudje.

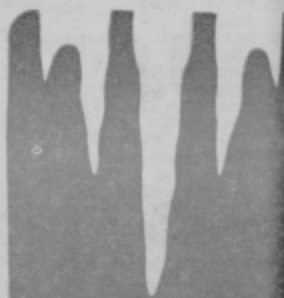
Začela sta svoje življenje. Njemu se ni mudilo nikamor. Čemu neki, saj je imel vsega, kar si je zaželel. Ona mu je stregla in se kmalu navdušila nad drugim soprogom.

Zdaj jo je zamikal, da bi ga predstavila soseski, da bi videli njenega drugega moža. Čeprav se je upiral, ga je vendarle pregovorila, da sta šla zadnji večer v gostilno. Svet pa je majhen in znanci na vsakem koraku... Tudi tu ga je srečal in to je bilo zanj usodno. Čisto nedolžno vprašanje, kaj tu počenja in kako je z zdravjem žene, je bilo dovolj.

Potem se je vsulo z neba in jezika in tudi roke so opravile svoje. Urno je moral vzeti pot pod noge. Bežal je v noč in drugo jutro domov.

Zdaj je bolan in glava ga močno boli...

—an

od 19. do 29. marca

Po prehodnem izboljšanju nekako od 20. 3. dalje zopet pogoste padavine in hladno, sneg deloma do nižin. Vmes okrog 26. marca dvodnevno izboljšanje vremena.

Dr. V. M.

posled sosedu